

MAŠNI NAMENI

P.13. Henrik,c. **PO 20.+Janez Hlebec**

T.14. Kamil,d. **PO 7.zj. za duše v vicah**

S.15. Bonaventura,š. **PO 20.+Franc Bajuk obl.**

Č.16. Karmilska MB **PO 7.zj. po namenu (HT)**

P.17. Aleš,sp. **KR 20.+Bobnar obl.**

S.18. Elij, diakon, **GR 20+Jože Križan obl.**

N.19. 16. MED LETOM **PO 7. za farane**
PO 10. po namenu (MP)

P.20. Apolinarij,š. **PO 20.+starši Križan obl.**

T.21. Lovrenc,d. **PO 7.zj.+Lesjakovi**

S.22. Marija Magdalena,sp. **GR 20.+Anica Hlebec obl.**

Č.23. Brigita Š.r. **PO 7zj. +Janez Galovec**

P.24. Krištof,m. **KR 20.+Marija Lenarčič obl.**

S.25. Jakob st. a. **KL 20.+Jože Švajger obl. (VR 23)**

N.26. 17.MED LETOM **PO 7. za farane**
KRIŠTOFOVA PO 10.+Marija Križan obl.

BITI DOMA

Biti doma: prav posebna sreča.

Nikjer drugje je ne najdeš.

Uživaš jo, ne da bi se je zavedal.

Z njo je tako kot z zdravjem.

Koliko je vredna, se zavemo šele takrat, če jo izgubimo.

Največja katastrofa našega časa je, da toliko ljudi išče zaposlitev kjerkoli, s tem pa izgubljajo dom in srečo.

Njihovo stanovanje, njihova hiša ni več dom, njihovo naključno srečevanje doma je bolj mučenje kot veselje.

Zato si zapiši to globoko v srce: hišo gradimo iz kamnja, dom pa z ljubeznijo

Po: P. Bosmans, Živi vsak dan

Župnija Podzemelj OZNANILA

12.7.2026 leto XVI št. 14

15. NEDELJA MED LETOM SEJALEC

Današnja prilika pred nas postavlja sejalca, ki predstavlja Boga. To je podoba, ki naj bi jo vzeli zares. Bog je zelo radodaren. Ko seje, ni preračunljiv, ne skopari s semenom. Verjame v še tako slabo zemljo, želi ji dati prilžnost, naj enkrat obrodi. Tako gleda Bog na nas. Nepreračunljivost, velikodušnost, darežljivost. Vera v človeka! Bog upa do zadnjega, da bo dobra beseda, ljubeznivost, dobrota padla na rodovitno zemljo in obrodila stoteren sad. Videti možnost v drugem, nikoli obupati, vztrajno deliti dobroto – to je Božja logika. To je logika Božje ljubezni. Skušajmo povabiti vzeti bolj zares. To je nespamet križa. Želi si, da bi imeli več te nore ljubezni. Svet bi bil zagotovo drugačen!

Mozeš

E.

15. MED LETOM Mt 13,1–23 OBILNA SETEV, KI NAJ OBETA TUDI OBILNO ŽETEV

Današnje priliko lahko razumemo kot Jezusovo opozorilo in spodbudo. Jezus opozarja na nevarnosti, ki tičijo za vsakim vogalom in ki še tako obilno setev in dobro seme pogubijo. Na prvi pogled je prilika zelo logična in jasna.

Poglejmo na seme, ki je vsejano in začne kaliti. Spomladi pravzaprav najbrž ozeleni prej na plitvi zemlji in na skali kot na globoki zemlji. Plitva zemlja se hitreje osuši, sneg prej skopni in pogoji za prvo rast so ugodnejši. Tudi med trnjem ni slab prostor za prvo kaljenje. Zelene trave se najprej pojavijo med grmičevjem. Tam je zavetje, svetlobe pa obilo. Tako je slika zelenja spomladi marsikje obrnjena na glavo. In zelenje, ki je prehitelo vse ostalo, se lahko po mili volji baha s svojega položaja. Kdo bi prepričal takšne koticke, da so slabi? Kdo bi jih uspel prepričati, da preti huda nevarnost, ki bo vse uničila? Suša bo pobrala tisto, kar je pognalo na plitvi zemlji, listje bo zagrnilo podrast in jo zadušilo.

Mar ni tako tudi pri vzgoji otrok, mladih, pri oznanjevanju in opozarjanju na ovire, ki bodo nastopile? Na splošno naleti odločen oznanjevalec na hude ovire, če svari pred nevarnostmi. Običajna reakcija je: Zakaj pretiravaš, saj ni nič hudega. Otrok je samo malo bolj živ, ima veliko energije ... Vse to ni nič takega. Ne smemo zatreti njegove ustvarjalnosti, živosti in živahnosti, veselja do življenja itd. Nedvomno je vse to res. A kje je prostor za opozorilo, da obstajajo znaki, ki govorijo o plitvi zemlji, ki jo bo prva pripeka spremenila v prah? Kje je prostor za svarjenje pred trnjem, ki prerašča dušo ..., čist pogled, uperjen v višje ideale?

Nedvomno je res, da vsako pretiravanje lahko zatre otroka, pa naj bo v eno ali drugo smer. A pomembno je najti ravno pravo mero, s primernim spodbujanjem in opozarjanjem brez panike, a hkrati z jasnim pogledom na nevarnosti, ki prej ali slej pridejo. Na vseh poteh življenja je tako. Zavedati se moramo, da semena padajo na najrazličnejša tla. Realno je, da bodo nekatera vzknila, druga žal ne. Naj bo čim več takih, ki bodo zdrava in vzknila v zdrav sad.

Po: E. Mozetič

16. MED LETOM Mt 13,24–43 NAJPREJ JE POTREBNO POČAKATI NA SADOVE

Na spletu danes ni težko najti opisov in podobe ljuljke. Na eni od strani piše približno takole: Ljuljka je tako podobna pšenici, da jo v nekaterih področjih poimenujejo kot žito. Ljuljka in pšenica sta si izredno podobni, vse dokler ne zraste klas, potem pa se razlikujeta po:

- Pšenični klasi so tako težki, da celotno rastlino upognejo, medtem ko so klasi ljuljke lahki in ostanejo pokončni.

- Ko klasi dozori, se pri pšenici obarvajo zlato rjavo, pri ljuljki pa počmijo.

- Ko ljuljka dozori, se zrna nagnejo proč od stebela, pri pšenici pa ostanejo tako, kot so rasla.

Opis ljuljke nam lahko pomaga razumeti, zakaj je potrebno počakati do žetve. Ko je ljuljka majhna je ni mogoče ločiti od pšenice, ko dobiva svojo končno podobo, pa je žetev pred vrati. Ob tem in ob naslednjih dveh prispodobah sem pomislil, da je najbrž res pogosto težko ločiti dobro od slabega. Če pogledamo pšenico, vidimo, da je na začetku podobna ljuljki. No, zrna so nekoliko večja in lepša. Lahko bi rekli, da je mogoče prepoznati dobro že v kali. A to nam ovrže prilika o gorčičnem zrnju in o kvasu. Gorčično zrno ni ravno zgledno, kvas pa so glive, ki so na videz prav neugledne. V samem začetku torej zla ni lahko ločiti od dobrega.

Torej je potrebno čakati! Na kaj že? Na sado-ve! Jezus pravi na drugem mestu: *Drevo se pozna po sadu*. Tu pa se mi zastavi resno vprašanje. Kakšni pa naj bi bili naši sadovi? Da se ne oddaljimo od prilike, se vprašajmo, v čem je razlika med ljuljko in pšenico, med gorčico in kako drugo rastlino, med kvasom in drugimi glivami. Pšenica je hrana za ljudi, gorčično zrno daje zavetje, kvas pa omogoča, da je kruh dober, da je rahel, okusen. Sadovi naj bi torej bili tisti, po katerih se nekaj prepozna za dobro ali slabo. Če prinašajo sad, ki drugega nasiti, dajejo okus in varnost, potem so pravi.

Po: E. Mozetič

OBVESTILA

26. julija bomo obhajali Kristofovo nedeljo. Ta dan poteka po svetu misijonska akcija MIVA. Zbiramo sredstva za nakup avtomobilov misijonarjem. Vsak voznik ve kaj pomeni avtomobil v vsakdanjem življenju. Pravzaprav si ga ne znamo predstavljati, življenja brez avtomobila. Pri vsaki hiši jih je običajno parkiranih več. Skoraj vsak odrasel član družine ima svojega. Lahko si samo predstavljamo kaj pomeni avto v misijonih, kjer je običajno edino prevozno sredstvo daleč naokoli. Vabljeni k akciji. Po obeh mašah bomo blagoslovili avtomobile s katerimi se boste pripeljali k maši.

Še misel ob današnji Božji besedi...

Tako bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust: ne vrne se k meni brez uspeha, temveč bo storila, kar sem hotel, in uspe- la v tem, za kar sem jo poslal. (Iz 55,11)

Danes se mnogi kristjani, hvala Bogu, vračajo k izviru, berejo Sveto pismo.

Sveto pismo ni knjiga, kakor so druge. Je oseba, ki govori in dobrodejno vpliva na človeka.

Rekli boste: »Ampak jaz ga ne razu-

mem!«

Zemlja ne razume vode, vendar jo voda vseeno naredi rodovitno. Tudi ravni razumevanja je mnogo in ni rečeno, da ga najboljši razumejo tisti, ki zanjo grško in hebrejsko.

Moja mati, z dvema razredoma osnovne šole in več kot devetdesetimi leti, bere

Sveto pismo. Ne verjamem, da ji branje kaj manj koristi kakor meni. T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

Kdor velikopotezno ravna, ne more vsakomur ugajati. (Solon)

Živeti pomeni izbirati in se zatajevati. Če si izberem, da bom živel majhno življenje, bom mnogim ugajal. Če pa izberem velikopotezno življenje, bom vzbudil okrog sebe nevoščljivce in obrekovalce. Sprijazniti se je potrebno z mislijo, da ne bom mogel nikoli ugajati vsem. Če je ta misel usidrana v meni in če sem izbral velikopotezno, se pravi res krščansko življenje, me ne bo zbežal porogljiv nasme, grenka šala ali preprosto zmajevanje z glavo.

Po: F. Lelotte, Iskre